

TI SI RADOST UMNOŽIO

Božić, C

Kako li nas samo život znade iznenaditi, ushititi, razgaliti! čovjek posije pšenicu, zasadi luk ili salatu i te mlade biljčice žive pod snijegom i samo čekaju prve proljetne zrake da zažive punom snagom. Slično i u ove zimske dane kada više vidimo magle negoli sunca, pod plaštem noći tinja i iskri posebna svjetlost. Iako ovih dana noć traje i do šesnaest sati, a dan zahvaljujući maglama jedva i osam, u našem se srcu javlja svjetlost. Bog se rađa među nama. Iako „zemlju tmina pokriva“, ispred naših očiju pršti od radosti ova božićna noć. Rijetko da možemo naći druge primjere radosti, od ove božićne. Takovu radost naviješta i prorok. Narod je potlačen, prognan, obeshrabren, bez čvrste nade i oslonca. Pa ipak, duboko u njima tinja nada. I prorok budi radost, govoreći o Bogu svoga naroda: „Ti si radost umnožio, uvećao veselje i oni se pred tobom raduju kao što se žetvi raduju žeteoci.“ Usred posvemašnje potlačenosti, jada i nevolje, Bog naviješta radost izbavljenja, klicanje novoga života.

Upravo se to događalo one božićne noći u Betlehemu. U beznačajnoj rimskoj provinciji, na pašnjacima u blizini malenog Betlehema, rađa se Dijete. Maleno. Oku skriveno. Velikima ovoga svijeta nedostupno i nedokučivo. Rađa se ono maleno svjetlo, jedva primjetni žižak u tminama ljudskih beznada, grijeha i ludosti. Samo su oči odabranih prepoznali to Svjetlo, samo je srce Božjih siromaha bilo otvoreno za taj neprocjenjih dar. Bilo je to srce Marije i Josipa, bila su to srca pastira, onih jednostavnih bogotražitelja.

Bilo je to ona istinska svjetlost, „svjetlo istinito koje rasvjetljuje svakog čovjeka“, ono „mlado sunce“ što nas „s visine pohađa“. Došla je punina vremena. I doista. Ta rasla je ta svjetlost i jačala, da bi u punom sjaju zasinula u uskrsnom jutru, da bi svojom svjetlošću prosvijetlila svakog čovjeka koji mu se otvori, da bi svojim žarom otopilo okove grijeha svih koji mu se obrate, da bi svojom toplinom ugrijalo i razgalilo sve one koji žude za pravim životom.

To je jednostavna poruka Božića, jednostavna a životno važna. Bog je tu. Rodio se među nama i rađa se u srcu svakog čovjeka koji mu se otvara. To je poruka nade, poruka radosti. Pogledajmo, toliko smo puta ispunjeni tjeskobama, nesigurnošću, strahom. Zabrinuti smo zbog vlastitog zdravlja, zbog posla. brine nas život i zdravlje naših najbližih. Koji puta ne znamo kako bismo privrijedili ono najosnovnije. Razočaramo se postupkom naših najbližih, žalosti nas nepravda koju susrećemo na poslu i u društvu. Doista, ima dana kada sve izgleda tako teško. No, danas je sve drugačije. Vidimo pred sobom božansko Dijete, vidimo život koji se rađa, vidimo nadu koja se pred nas postavlja,

vidimo Božje spasenje. I znademo i vjerujemo. Bog nas spašava u Isusu Kristu, izbavlja nas iz naših tjeskoba, grijeha, beznada, tuga, on daje smisao našim danima.

A iznad svega: on nas ispunja radošću. To je jedinstveno, sveta, veličanstvena radost koja dolazi od Boga. Je, Božja smo djeca, baštinici neba, Isus je naš brat, a Bog otac. I zato s prorokom i mi zahvalno kličemo: „Ti si radost umnožio, uvećao veselje i mi se pred tobom radujemo kao što se žetvi raduju žeteoci!“

Zvonko Pažin